

810

Blandt spurvefjer og blade

1. Blandt spurvefjer og blade
og knuste potteskår
en tørret blomst
en revnet kop
med minder af i går.
2. Så skrøbelige vidner
på det, vi har holdt af
en hånd, en røst
der lød engang
i vores dagligdag
3. et strejf af mørke vinger
vi går mod nye mål:
Hør! tiden drypper
fint som vand
af mine hænders skål
4. og hvisker som et ekko
om det, der gik itu –
men vi har mange
skridt at gå
endnu, endnu, endnu.
5. Lidt brød, lidt vin fortæller
at ler, der blev brudt ned
langfredag nat på
Golgata
stod op i herlighed.
6. Bag vingefjer og løvfald
og det, der gik i skår
er løftet om
en evighed
i hvert et skridt, vi går.

Lisbeth Smedegaard Andersen, 1995
Melodi: Preben Andreassen

© Lisbeth Smedegaard Andersen og
Salmedatabasen.dk

Lisbeth Smedegaard Andersen fortæller, at hun skrev salmen under et studieophold i Washington DC.

Hun så noget gadeaffald fejlet sammen i en rendesten, og blandt fjer og blade lå der også nogle skår af en porcelænskop med malede blomster på. Den havde tydeligvis engang været en fin kop, og det fik hende til at tænke på, hvor lidt der i grunden til skal til, før vi mindes om et eller andet, der ikke er mere, om det, der gik i skår, og om tiden, der drypper ud af hænderne. Salmen knytter an til 20. søndag efter trinitatis (1. række), hvor den gammeltestamentlige læsning er pottemagerlignelsen i Jeremias' Bog 18, 1-6.

Lignelsen fortæller, hvordan pottemageren sidder ved drejeskiven og former sine kar af ler.

På samme måde er Israel i Guds hånd.

Salmen tager motivet om op omkring, hvad vi gør ved disse erfaringer af noget i vores liv, der gik i stykker, og at tiden går.

I strofe 5 samler hun erfaringerne ved nadverbordet.

I den kristne menighed minder brødet og vinen om at Jesus blev nedbrudt, som vores ler og porcelænskopper kan blive det, og stod op til evigt liv påskemorgen.

Salmen slutter derfor positivt.

Bag alt det ødelagte ligger løftet om en evighed.

I strofe 6 er håbet udtryk med billedet af fugle, der taber fjer, men nye vokser ud, og efteråret afløses af foråret, hvor træerne igen får blade.

Der er håb, også for et liv, der er gået i stykker.

Rigtig god fornøjelse med at læse og synge

Lisbeth Smedegaard Andersens salme.